

“यावान् कुण्डस्य विस्तारः खननं तावद्विधत्ते ।
हस्तैके मेखलास्तिस्रो वेदाभिनयनाङ्गुलाः ॥
कुण्डे द्विहस्ते ता त्रया रसवेदगुणाङ्गुलाः ।
चतुर्हस्ते तु कुण्डे ता वसुतर्कयुगाङ्गुलाः ॥”
मेखला ब्रह्मचारिमेखलावत् कुण्डवेष्टिता नृद-
घटिता ताश्च खातदेशाहास्ते एकाङ्गुलिरूपं
कण्ठं परित्यज्य उच्छ्रायेण विस्तारेण चेत्यादि
क्रमेण वेदाङ्गुलाः एतद्विपरीतास्तन्तान्तरोक्ता
अवहारविरुद्धाः । वेदाश्चत्वारः अभ्यस्तयः
नयने हे रसाः षट् गुणास्तयः । वसुतर्कयुगानि
अष्टघटचत्वारि । पिङ्गलामतेऽपि । खाता-
देकाङ्गुलं त्वक्का मेखलानां विधिर्भवेत् । इति
तिथ्यादितत्त्वे दुर्गोत्पत्तयश्चम् ॥ (यज्ञवेष्टन-
स्तम् ॥ यथा, श्रीमद्भागवते । ४ । ५ । १५ ।
“रुज्युर्गजपात्राणि तथैकेऽश्वीननाश्रयन् ।
कुण्डेऽन्वयवन् केचिदभिर्दुर्वेदिमेखलाः ॥”
“मेखलाः सीमास्तत्राणि ।” इति तट्टीकायां
श्रीधरस्वामी)

मेखलकन्यका, स्त्री, (मेखलस्य मेखलोपलक्षितस्य
बिन्ध्यगिरेः कन्यकेव प्रकृता ।) नर्मदानदी ।
इत्यमरटीकायां भरतः ॥

मेघः, पुं, (मेघतीति । मिह् + अच् । “न्यूङ्गा-
दीनाम् ॥” ७ । ३ । ५३ । इति कुत्वम् ।)
सुस्तकः । राक्षसः । इति शब्दरत्नावली ॥
खनामख्यातद्रव्यपदार्थः । मेघति सिञ्चति
यः । तत्पण्यायः । अश्वम् २ वारिवाहः ३
स्तनयिन्ः ४ वलाहकः ५ धाराधरः ६ जल-
धरः ७ तडिल्वान् ८ वारिदः ९ अम्बुष्टु
१० घनः ११ जीमूतः १२ सुदिरः १३ जलसृक्
१४ धूमयोनिः १५ । इत्यमरः । १ । ३ । ७ ॥
अश्वम् १६ पयोधरः १७ अम्बोधरः १८
योमधूमः १९ घनाघनः २० वायुदारुः २१
नभस्वरः २२ कन्वरः २३ कन्यः २४ नीरदः २५
गगनध्वजः २६ वारिसृक् २७ वारुक् २८
वनसृक् २९ अब्दः ३० पर्जन्यः ३१ नभोगजः
३२ मदयिन्ः ३३ कदः ३४ कन्दः ३५ गवेडुः
३६ गदामरः ३७ खतमालः ३८ वातरथः ३९
श्वेतनीलः ४० नागः ४१ जलकरङ्कः ४२
पेचकः ४३ मेकः ४४ दर्दुरः ४५ । इति शब्द-
रत्नावली ॥ अम्बुदः ४६ लोयदः ४७ अम्बुवाहः
४८ । इति रत्नमाला ॥ पाथोदः ४९ गदास्वरः
५० गाडवः ५१ वारिमसिः ५२ । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ तद्देशिकपण्यायाः । अग्निः १ यावा २
गोजः ३ वलः ४ अयः ५ पुरुभोजः ६ वलि-
शानः ७ अश्मा ८ पर्जन्यः ९ गिरिः १० ब्रजः
११ चक्रः १२ वराहः १३ शम्बरः १४ रौहिणः
१५ रेवतः १६ फलिगः १७ उपरः १८ उपलः
१९ चममः २० अहिः २१ अश्वम् २२ वलाहकः
२३ मेघः २४ इतिः २५ ओदनः २६ वृषभ्यः
२७ वृत्रः २८ असुरः २९ कोशः ३० । इति
त्रिंशद्विंशनामाणि । इति वेदनिघण्टौ । १ । १० ॥
(यथा, उत्तररामचरिते । २ ।

“मेघमात्रेव यज्ञायामारादपि विभाव्यते ॥”
मेघनायका यथा,—
“त्रियुते श्राकवर्षे तु चतुर्भिः शोधिते क्रमात् ।
आवर्त्तं विद्धि सम्बर्त्तं पुष्करं द्रोणमम्बुदम् ॥”
एषां फलानि ।
“आवर्त्तो निर्जलो मेघः सम्बर्त्तश्च बहूदकः ।
पुष्करो दुष्करजलो द्रोणः शस्यप्रपूरकः ॥”
इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥ ३ ॥
चेतायुगे तस्योत्पत्तिर्यथा,—
“अपां सिद्धे प्रतिगते तदा मेघास्तुना तु वै ।
मेघेभ्यस्तनयिन्नुभ्यः प्रवृत्तं दृष्टिसर्जनम् ॥
सहदेव तया दृष्ट्या संवृत्ते पृथिवीतले ।
प्रादुरासंस्तदा तासां दृष्ट्वा वै दृष्टसङ्गिताः ॥
सर्वप्रतुपभोगस्तु तासां तेभ्यः प्रजायते ।
वर्त्तयिष्यन्ति ते खस्यास्तेतायुगसुखे प्रजाः ॥”
इति कौर्म २६ अध्यायः ॥ ३ ॥

प्रलयकालीनमेघा यथा,—
“ततो गजकुलोद्भादास्तनितैः समलङ्कृताः ।
उत्तिष्ठन्ति सदा योनिं घोराः सम्बर्त्तका
घनाः ॥
केचिन्नीलोत्पलश्यामाः केचित् कुसुमसन्निभाः ।
धूम्रवर्णास्तथा केचित्तथा पीताः पयोधराः ॥
केचिद्रक्ताम्बवर्णाश्च स्थूलाः चारुनिभास्तथा ।
शुक्लकुन्दनिभाश्चान्ये जात्याञ्जननिभाः परे ॥
मनःशिलाभिभास्वन्ये कपोतसदृशाः परे ।
केचिद्रुद्राक्षवर्णाभास्तथान्ये चौरसन्निभाः ॥
तथा कर्करवर्णाभि भिन्नाञ्जननिभास्तथा ।
इन्द्रगोपनिभाः केचित् हरितालनिभास्तथा ॥
काकाखकनिभाः केचिदुत्तिष्ठन्ति घना दिवि ।
केचित् पर्जन्यसङ्काशाः केचिद्गजकुलोपमाः ॥
कूटागारनिभाश्चान्ये केचिन्नीलकुलोद्भादाः ।
बहुरूपा घोररूपा घोरस्वरनिनादिनः ।
तदा जलधराः सर्वे पूरयन्ति नभस्थजम् ॥
ततस्ते जलदा घोरा वारिणा भास्वरात्मजाः ।
सप्तधा संवृतात्मनस्तमसिं प्रमथयन्त्युत ॥
ततस्ते जलदा वर्षे वर्षन्तोऽहं महौषवत् ।
सुघोरमश्रवं सर्वं नाशयन्ति च पावकम् ॥
प्रवृत्तेन तदात्थमम्बसा पूर्यते किल ।
अद्विस्तोऽहं श्रुतत्वात्तदार्थं प्रविशत्यपि ॥
नष्टे चासौ वर्षप्रतेः पयोदा जलसम्भवाः ।
आवयन्तोऽथ भुवनं महाजलपरिसरे ॥
धाराभिः पूरयन्तीदं चोद्यमानाः स्वयम्भुवा ।
उद्यन्तं सलिलौघैश्च वेला इव महोदधेः ॥
साद्विहीपा तथा पृथ्वी जलेः संक्रादते शनैः ।
आदिभ्यस्त्रिभिः पीतं जलमभ्येष्टु तिष्ठति ॥
पुनः पतति तद्भूमौ पूर्यन्ते तेन चार्णवाः ॥”
इति कौर्म उपविभागे ४२ अध्यायः ॥ ३ ॥

मेघस्य उत्पत्तिर्यथा,—
“तजो ह सर्वभूतेभ्य आदत्ते रश्मिभिर्जलम् ।
समुद्रात्तमसां योगाद्रश्मयः प्रवहन्त्यपः ॥
ततोऽननवशात् काले परिवृत्तो दिवाकरः ।
नियच्छति पयो मेघे शुक्लाशुक्लैर्गर्भस्तिभिः ॥

अभ्रस्थाः प्रपतन्त्यापो वायुना समुद्रीरिताः ।
सर्वभूतहितार्थाय वायुभूताः समन्ततः ॥
ततो वर्षति सोऽम्भांसि सर्वभूतविद्वह्ये ।
वायवं स्तनितश्चैव विद्वदभिसमप्रभम् ॥
मेघसानुमिहेत्यातो मेघत्वं यज्जयन्ति च ।
भूमिष्यन्ति यथा चापस्तदन्तं जवथो विदुः ॥”
अपि च ।
“मेघानां पुनरुत्पत्तौ त्रिविधा योनिरुच्यते ।
अभिजा ब्रह्मजाश्चैव पञ्चजाश्च पृथग्विधाः ।
त्रिधा त्रिधायनात्तेषां वक्ष्यामि वित्तसम्भवम् ॥
आग्नेयाः सन्नजाः प्रोक्तास्तेषां धूमः प्रवर्त्तनम् ।
जाता दुर्दिनवातादये सगुणास्ते अवस्थिताः ॥
महिषाश्च वराहाश्च मत्तमातङ्गरूपिणः ।
भूत्वा धरणिमभ्येत्य रमन्ते विचरन्ति च ॥
जीमूता नाम ते मेघा ये तेभ्यो जीवसम्भवाः ।
विदुर्दुग्धविहीनाश्च जलधारावलम्बिनः ॥
नृदुसका महाकाया आवहस्य च सानुगाः ।
क्रोशमात्राश्च वर्षन्ति क्रोशाद्वादपि वा पुनः ।
पर्जन्यानिर्गतेषु वर्षन्ति विपिनेषु च ॥
दलाका गर्हभाश्चैव दलाकागर्भधारिणः ।
ब्रह्मजा नाम ते मेघा ब्रह्मनिश्वाससंभवाः ॥
द्वितीयं प्रवहं वायुं मेघास्ते तु समाश्रिताः ।
इतो योजनमात्राश्च साहस्राहान् विहृतादपि ।
दृष्टिसर्गाद्विस्तेषां धारासाराः प्रक्रीर्णिताः ॥
शृङ्गेण पक्षा यच्छिन्नाः पर्जन्यानां महौजसाम् ।
कामगर्गा प्रवृत्तानां प्रजानां शिवमिच्छता ।
पुष्करावर्त्तकास्तने करणेनेह विश्रुताः ॥
नानासुपधराश्चैव महाघोरस्वनाश्च ते ।
कल्पान्तदृष्टेः स्रष्टारः सम्बर्त्तान्निर्णयामकाः ।
वर्षन्ति ते युगान्तेषु त्वतोयास्ते प्रक्रीर्णिताः ॥
अनेकरूपसंस्थानाः पूरयन्तो महौ जलेः ।
वायुं परिवहन्ते स्युराश्रिताः कल्पसाधकाः ॥
योऽन्यस्याख्यस्य भिन्नस्य प्राक्ततप्रभवस्तदा ।
यस्माद्ब्रह्मा सत्तुपन्नश्चतुर्वक्त्रः स्वयम्भुवः ।
तस्यैवाख्यस्य पाला हि सर्वे मेघाः प्रक्रीर्णिताः ॥
तेषामध्यायनं धूमः सर्वेषामविशेषतः ।
तेषां श्रेष्ठस्तु पर्जन्यश्चत्वारश्चैव दिग्गजाः ॥
गजानां पर्जन्यानाश्च मेघानां भोगिभिः सह ।
कुलमेकं पृथग्भूतं योनिस्तेका जलं स्तुतम् ॥
पर्जन्यो दिग्गजाश्चैव हेमन्ते प्रीतिसंभवाम् ।
तुयारदृष्टिं वर्षन्ति हिमशस्यविद्वह्ये ॥”
इति ब्रह्माख्ये ५८ अध्यायः ॥ ३ ॥

वङ्गरागान्तर्गतरागविशेषः । यथा,—
“भैरवोऽथ वसन्तश्च नटो नारायणस्तथा ।
श्रीरागो मेघरागश्च वङ्गते पुरुषाक्षयाः ॥”
तस्य रागिण्यो यथा,—
“जलिता मालसी गौड़ी नाटी देवकिरी तथा ।
मेघरागस्य रागिण्यो भवन्तीमाः सुमध्वमाः ॥”
अयं हनूमन्तते वङ्गरागो ब्रह्मणो मस्तकात्
निर्गतः । आकाशाज्जात इति च वदन्ति ।
अस्य जातिः औडवः । अर्थात् घ न ष ञ ग
इति पञ्चस्वरमिलितः । अस्य गृहं धैवतस्वरः ।